

Geschiedenis van de Stichting

De geschiedenis van de "Real Diputación de San Andrés de los Flamencos, Fundación Carlos de Amberes" gaat terug tot 1594, toen Karel van Antwerpen (Carlos de Amberes), afkomstig uit de gelijknamige stad, afstand deed van enkele gebouwen in Madrid, opdat deze na zijn dood gebruikt konden worden als onderdak voor arme pelgrims uit de Zeventien Provinciën der Lage Landen. De oprichting van het Gasthuis van Sint-Andreas der Vlamingen viel in tijd samen met het ontstaan van vergelijkbare charitatieve instellingen voor personen met eenzelfde nationaliteit of beroep, of die deel uitmaakten van eenzelfde broederschap. Na de dood van Karel van Antwerpen in 1604 zorgde Miguel de Fréne, hoofd van de koninklijke lijfwacht, ervoor dat de wil van de stichter werd uitgevoerd en wijdde het Gasthuis, dat voorlopig was ondergebracht in één van de geschonken huizen, aan Sint-Andreas, de patroonheilige van Bourgondië.

In 1609 aanvaardde Koning Philips III het beschermheerschap van de Real Diputación voor zichzelf en zijn opvolgers. In de door de koning bekrachtigde statuten werd vastgesteld dat de leden van de raad van bestuur afkomstig moesten zijn uit de Zeventien Provinciën of nakomelingen dienden te zijn van personen uit de Lage Landen.

In 1621 kreeg de architect Juan Gómez de Mora de opdracht een nieuw gasthuis met kerk te bouwen, in de San Marcos-straat in Madrid. In de kerk werd in 1638 het schilderij "Het martelaarschap van Sint-Andreas" van Rubens ondergebracht. Het was geschilderd in opdracht van Jan Van Vucht, één van de weldoeners die er met zijn giften aan bijdroeg dat de Stichting haar liefdadig werk kon voortzetten.

De onteigeningswetten uit 1798, waarin werd gelast de bezittingen van hospitalen en liefdadige instellingen te verkopen, dreigde een eind te maken aan het werk van de Stichting Carlos de Amberes en veroorzaakte uiteindelijk het instorten van de Sint-Andreaskerk. De tussenkomst van Belgische diplomaten die het Sint-Andreasgasthuis steunden, en de inspanning van de leden van de Diputación, die steun zochten bij de Kroon, wierpen hun vruchten af. In 1877 opende de toenmalige Prinses van Asturië een nieuwe kerk en hospitaal in de Claudio Coellostraat, die de huidige zetel vormen van de Stichting Carlos de Amberes.

Een nieuwe start

De Stichting Carlos de Amberes is één van de weinige instellingen die al meer dan vierhonderd jaar bestaat en die zich, dankzij de inspanning van haar begunstigers, heeft weten te ontwikkelen en aan te passen aan de moderne tijden.

In 1988 werden, met instemming van Koning Juan Carlos I, de statuten herzien en werden, in overeenstemming met de tijd, de charitatieve doelstellingen omgezet in culturele. Zij werd bij het Ministerie van Cultuur ingeschreven als een particuliere culturele stichting zonder winstoogmerk, als erfgenaam van het "Hospital de San Andrés de los Flamencos". In 1992 werd de hernieuwde zetel geopend door de Koning en de Koningin van Spanje, in het bijzijn van wijlen Koning Boudewijn en Koningin Fabiola.

De activiteiten richten zich sinds dat moment op de culturele uitwisseling tussen Spanje en die landen die deel uitmaakten van de voormalige Zeventien Provinciën (België, Nederland, Luxemburg en Noord-Frankrijk) en op het bijdragen aan de Europese eenwording.

De activiteiten bestaan uit ondermeer tentoonstellingen, symposia, lezingen, concerten, presentaties van boeken en uitgave van eigen publicaties.